

Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.02.1960, sp. zn. 2 To 4/60, ECLI:CZ:KSHK:1960:2.TO.4.1960.1

Číslo: 34/1960

Právní věta: V případech závažnější trestné činnosti není vždy nutné uložení nepodmíněného trestu, když splnění účelu trestu [17 odst. 1 písm. b), c) tr. zák.] lze očekávat i uložení podmíněného trestu odnětí svobody s vhodným omezením stanoveným na přiměřenou zkušební dobu podle § 25 odst. 1, 2 tr. zák. V tomto směru nutno brát zřetel na záruky kolektivu, v němž pachatel pracuje a možnosti jeho velkého působení v procesu nápravy pachatele.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 12.02.1960

Spisová značka: 2 To 4/60

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Alkohol, Krádež, Přečin proti socialistickému soužití, Trest, Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 86/1950 Sb. § 5

§ 17

§ 19

§ 232

§ 24

§ 247

§ 25

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1960 sb. rozh.

V případech závažnější trestné činnosti není vždy nutné uložení nepodmíněného trestu, když splnění účelu trestu [17 odst. 1 písm. b), c) tr. zák.] lze očekávat i uložení podmíněného trestu odnětí svobody s vhodným omezením stanoveným na přiměřenou zkušební dobu podle § 25 odst. 1, 2 tr. zák. V tomto směru nutno brát zřetel na záruky kolektivu, v němž pachatel pracuje a možnosti jeho velkého působení v procesu nápravy pachatele.

(Rozhodnutí krajského soudu v Hradci Králové z 12. února 1960, 2 To 4/60.)

Obžalovaný dělník, narozený v roce 1938, dosud netrestaný, byl uznán vinným trestným činem

loupeže podle § 232 odst. 1 tr. zák. a pokusem trestného činu krádeže podle § 5 odst. 1, § 247 odst. 1 tr. zák. Trestná činnost spočívala v tom, že obžalovaný v noci z 10. 11. 1959 na 11. 11. 1959 v podnapilém stavu napadl občana V., jehož zbil a domáhal se na něm vydání peněz a krátce na to se pak snažil odcizit z kapsy peníze jinému občanu.

Lidový soud v Žamberku uložil obžalovanému za uvedené trestné činy úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků podmíněně na zkušební dobu 4 (čtyř) roků, v nichž se má zdržet nadměrného požívání alkoholu.

Krajský soud v Hradci Králové odvolání okresního prokurátora, pokud se jím domáhal uložení nepodmíněného trestu, zamítl.

Z odůvodnění:

Obžalovaný pochází z dělnické rodiny, sám se vyučil strojním zámečnickem a v tomto oboru pracoval až do roku 1958, kdy přešel jako dělník k Vodohospodářské službě v Žamberku.

Dne 9. 11. 1959 po 16. hod. zašel obžalovaný do hotelu Rudá Hvězda v Žamberku, kde se zdržel až do uzavírací hodiny. Během tohoto pobytu vypil asi 9 desetistupňových piv a 6 dcl červeného vína. Převážnou část útraty zaplatil za něho spoludělník B., zbytek pak jeho sousem. Po uzavírací hodině odcházel obžalovaný z hotelu společně s občanem V., kterého ještě před hotelem udeřil do obličeje, když V. počal utíkat, obžalovaný jej dohonil a znovu jej několikrát udeřil do obličeje a zároveň jej kopl. Při tomto jednání požadoval od občana V. částku 100 Kčs. Občan V. dostal strach a dal obžalovanému k nahlédnutí prázdné kapsy na důkaz toho, že žádné peníze nemá. Na to obžalovaný požadoval, aby si V. opatřil peníze půjčkou a poslal ho zpět do hotelu. Poškozený V. se vrátil do hotelu Rudá Hvězda a s pláčem informoval číšníka, který mu obstaral doprovod domů. Obžalovaný se záhy poté střetl s občanem B., kterého rovněž počal prohledávat a požadoval na něm částku 50 Kčs. Při té příležitosti odcizil poškozenému z kapsy zápisník, který mu však B. vytrhl z ruky, odstrčil obžalovaného a odešel.

Obžalovaný uvedené jednání v celém rozsahu doznal. Na svoji obhajobu uvedl, že žádných peněz nepotřeboval, že neví proč se uvedeného jednání dopustil. Doznal, že pro odcizení určité peněžní částky poškozenému V. se rozhodl v okamžiku, kdy ho dohonil při návratu z hotelu, a po zjištění, že V. u sebe peníze nemá, poslal ho zpět do hotelu, aby si je vypůjčil. Taktéž v případě B. obžalovaný doznal, že měl v úmyslu tohoto občana přepadnout a odcizit mu peníze, které má u sebe. Mimo to obžalovaný uvedl, že sice byl v podnapilém stavu, avšak ovládat se mohl, jinak, že se na své počínání již přesně nepamatuje.

Při výměře trestu vycházel lidový soud z trestní sazby stanovené zákonem na trestný čin loupeže podle § 232 odst. 1 tr. zák. a ustanovení § 19 odst. 1, § 17 odst. 1 tr. zák. Pokud jde o stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, došel soud k závěru, že je značný zvláště proto, že obžalovaný dvakrát zasáhl hrubým způsobem do osobní svobody občanů. Obžalovaný je však příslušníkem dělnické třídy, má dobrou pracovní morálku, svěřené úkoly na pracovišti plní svědomitě, často však požívá alkoholické nápoje a přivádí se do stavu podnapilosti, ve kterém je náchylný k páčání různých nepřístojností. Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán.

Vzhledem k osobě pachatele a uvedeným okolnostem trestného činu s přihlédnutím k § 17 a § 19 tr. zák. dospěl lidový soud k závěru, že osoba obžalovaného dává předpoklady nápravy bez okamžitého výkonu trestu odnětí svobody. Soud proto při výměře trestu použil § 24 a § 25 tr. zák. a uložený mu trest podmíněně odložil na delší zkušební dobu tak, aby byl odsouzený po delší dobu sledován a vyvaroval se nadměrného požívání alkoholických nápojů.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný je náchylný k nadměrnému požívání alkoholických nápojů, což, jak již řečeno, má značný vliv na jeho chování, vyslovil soud podle § 25 odst. 2 tr. zák. podmínku, aby se obžalovaný zdržel nadměrného požívání alkoholu.

Odvolací soud má za to, že lidový soud právem uložil trest podmíněný. U obžalovaného nutno mít především zřetel na to, že jde o mladého dělníka, který má dobrou pracovní morálku, jehož však špatnou stránkou je časté nadměrné požívání alkoholických nápojů. Jak ze zprávy z pracoviště, tak i z místního národního výboru je však zřejmé, že se obžalovaný jinak chová slušně, má i dobrý poměr k lidově demokratickému zřízení a že vypomáhal při různých příležitostech brigádnicky. Protože jde o první odsouzení obžalovaného soudem a příčinou trestné činnosti bylo požívání alkoholu, lze počítat s tím, bude-li obžalovanému dána příležitost k nápravě uložením dlouhodobého podmíněného trestu, že se obžalovaný napraví a vystříhá se v budoucnu nepřístojností. Na to lze usuzovat i z toho, že obžalovaný si již uvědomil závažnost svého počínání a projevil také sám, že se chce napravit, jak je patrné z jeho prohlášení před MNV v Lukavici. Vzhledem k těmto okolnostem ztotožňuje se odvolací soud s názorem lidového soudu, že obžalovanému lze povolit podmíněný odklad výkonu trestu, a dát mu tak příležitost, aby se zařadil mezi řádně pracující členy socialistické společnosti. Odvolací soud při svém rozhodnutí přihlížel také ke sdělení dílenského výboru ROH - 06 podniku ZVAK provoz Jablonec n. Orł. a podniku Zásobování vodou a kanalizace v Hradci Králové, z něhož plyne, že pracovní kolektiv zajistí převýchovu pachatele, s nímž denně pracuje. V přípisech doporučují soudu, vzhledem k mládí obžalovaného a jeho velmi dobré pracovní morálce, uložení výchovného nikoliv nepodmíněného trestu odnětí svobody. Proto odvolací soud nevyhověl odvolání prokurátora, neboť vychází z názoru, že k výkonu trestu jako poslednímu prostředku bude vhodné přistoupit teprve tehdy, když se obžalovaný neukáže hodným dobrodiní podmíněného odsouzení.